

Коломийки

сл. і муз. С.Василичин

1. Я пі-ду на по-ло-ни-ну, У Кар-патські го-ри. **Ми - лий Бо-гу спів лу-на-є,**

Со-лов'-ї - ні хо-ри. **Є** на сер-ці ра-дість ві-ри, річ-ка в'є у - зо-ри. **Бо-**

Gm **G#o** **A⁷** **Dm** **Dm** **приспів:** **Gm**

же, Хрис-те дай ми си-ли, **Би спі-вав за мо ре.** **Гей! Гей!** Ра-дість ві-ри,

Gm **G#o** **A⁷** **Dm** **Dm** **Dm**

Ми спа-сен-ні брат-тя! **Лю-би-мо Хрис-та всім сер-цем,** **Ві-ри як ба-гат-тя!**

Gm **Gm** **G#o** **A⁷**

Гей! **Гей!** **Ра-дість ві-ри,** **Ми спа-сен-ні брат-тя!**

Dm **Dm**

Лю-би-мо Хрис-та всім сер-цем, **Ві-ра як ба-гат-тя!**

1. Я піду на полонину,
У карпатські гори.
Ми лий Богу спів лунає,
Солов'їні хори.

Є на серці радість віри,
Річка в'є узори.
Боже, Христе, дай ми сили,
Би співав за море.

Приспів:

Гей! Гей! Радість віри,
Ми спасені браття!
Любимо Христа всім серцем,
Віра як багаття!

3. Я шаную по всім світі,
Те жи віру маю.
Грає гуцул на трембіті,
Чути аж до раю.

То маленькі коломийки,
В християнськім стилі.
Бо то рідна моя пісня,
Доки я є в силі.

2. Я розпалю ватру в горах,
Най горит до неба.
І летить молитва Богу,
Так мені то треба.

Віра в серці пломеніє,
І немає стриму.
Земле моя, вся радіє,
Чути ген до Риму.